

esu

Tauralaukio progimnazijos kūrybingų mokinių laikraštukas visiems

2020 m. gruodžio mėn.

Kalėdinis pamąstymas

Išduosiu paslaptį...

Šiomet bus Kalėdos. Jos bus širdyje.

*Bet kiek jos bus baltos, spindinčios ir
dvelkiančios vaikyste,*

*priklausys nuo to, kiek savo tikrumo įdėsi į šias
Kalėdas.*

*Ir ką matysi kitame: dovaną nuo Dievo ar stabdį
savo gyvenime.*

*Jeigu pamatysi žmogų kaip dovaną, būsi pats
laimingiausias žmogus.*

*To nuoširdžiai linkiu. Nes kai turiu gyvenime į ką
atsiremti ir kas man padeda būti tuo, kas aš esu, yra
labai gera nubusti.*

*Jautiesi ryte nubudęs žmogumi, nes žinai, kad
šiandien sutiksi kitus žmones, su kuriais kursį pačią
nuostabiausią istoriją, šiandieninę istoriją, kuri niekada
gyvenime nebebus pakartota.*

*Mūsų gyvenime nėra „Stop kadras, filmuojam iš
naujo“, jis visada yra tiesioginė transliacija, ir tai
nuostabiausia.*

Kunigas Ričardas Doveika

AMŽINI KLAUSIMAI

Ko iš žmogaus reikalauja draugystė?

Aš manau, kad kiekvienas žmogus draugystę ar draugą supranta skirtingai. Nauja draugystė tave gali užklupti už artimiausio kampo, o gal ji prasidės darželyje, kaimynystėje, mokykloje, autobuse, naujame užsiėmime, stovykloje, darbe, arba tavo tolimas giminaitis taps tavo artimiausias draugas. Tačiau draugystę reikia saugoti, nes ji gali baigtis po kelių sekundžių, minučių, žodžių, sakinių ar veiksmy. Ją susigrąžinti gali prireikti kelių valandų, dienų, mėnesių ar netgi metų, daug atsiprašymo žodžių. Tačiau draugystė niekada nebebus tokia kokia buvo lyg suskilusi, bet suklijuota vaza, ant kurios išliko žymės.

Visi iš tikros draugystės reikalaujame skirtingų dalykų ir kiekvienas juos suprantame savaip. Aš manau, kad tikra draugystė negali prasidėti, kol nesusipažįsti su tuo žmogumi. Man draugystėje labai svarbu atvirumas, nes be jo jautiesi lyg nepažindamas tikrojo žmogaus. Taip pat žinoma patarlė „tikrą draugą nelaimėje pažinsi“ negalios, jeigu nebūsi atviras, ir jie tau negalės padėti. Nes būdamas tikras draugas, visada padėsi kitam.

Draugystėje svarbu ištikimybė, be jos negali tapti tikru draugu. Be ištikimybės tu bijai suklysti. Bet mes visi esame žmonės ir klystame. Jaudiniesi, ar tas tavo vadinamas draugas nesukurs dramblio iš musės, neprikurs išpasakodamas kitiems. Bijai išsipasakoti ar pasakyti paslaptį, jei žinai, kad jis tave išduos. Ištikimybė nėra vien tik paslapčių saugojimas, bet ir draugo gynimas, kai kas nors apie jį kalba blogai.

Pagarba taip pat svarbi draugystėje, nes be jos jautiesi lyg tuščia vieta ir lyg tu esi kuo nors blogesnis, nors mes visi turime skirtingus sugebėjimus. Jeigu tavo draugas tavimi naudojasi, tu jam esi ne draugas, o tarnas. Tikri draugai yra tolerantiški vienas kitam. Tolerancijai pagarba, mandagumas, supratimas, kad kitas gali būti kitoks. Taigi, tu ir tavo draugas galite būti skirtingi, bet jeigu jūs gerbsite vienas kitą, būsite artimesni tikroje draugystėje.

Kai būni su savo tikru draugu, laiką praleidi labai gerai ir linksmai. Juokiesi iš paprasčiausių dalykų. Šoki gatvėje ar lietuje tarsi niekas jūsų nemato. Dainuojate tarsi jūs vieninteliai būtumėte pasaulyje. Būnant su tuo išskirtiniu draugu tau nėra nuobodu kalbėti apie paprasčiausius klausimus, nes jūs abu sugalvosite ką nors juokinga. Taip pat nebijosite užklausti keistų klausimų, nes žinai, kad iš tavęs nesijuoks ir užduos dar keistesnį klausimą. Jeigu esi tikras draugas, džiaugiesi draugo laime ir sėkme.

Aš manau, kad tikras draugas turės visas tas savybes: atvirumą, ištikimybę, pagarbą ir, svarbiausia, kad su draugu turėsi daugiausia gerų prisiminimų. Nors tavo geras draugas žinos tavo linksmas istorijas, bet geriausias bus jų dalyvis. Man pasaulis be draugystės lyg laukinių gėlių pieva be spalvų. Man spalvos asocijuojasi su skirtingais jausmais, o su tikrais draugais tu esi turėjęs daug skirtingų jausmų. Savo tikro draugo nuotaiką gali pajusti vos tik jį pamatęs, ir, jeigu ji yra bloga, visada bandysi ją praskaidrinti. Su tikru draugu gali komunikuoti mintimis ir žvilgsniais. Taigi, visi turėtų turėti bent vieną draugą ir bent kartą gyvenime patirti, kas yra tikra draugystė.

PRIEŠ KALĒDAS — SUSITAIKYKIME Kiekvienas pats kuriame savo ateitį

Ar vaikai turi teisę savarankiškai apsispręsti dėl savo likimo? Ar jie gali rinktis savo ateitį bei elgtis taip, kaip nori jie? Šie klausimai dažnai iškyla tarp tėvų ir vaikų bei sukelia konfliktus. Manau, kad kiekvienas mes esame savo likimo kalvis.

Tėvai mus moko įvairaus amato ir linki mums ko geriausio. Bet ar visada tėvai būna teisūs? Manau, kad ne. Anksčiau, senesniais laikais, tėvai sprendavo vaikų likimą. Bet tai neišeidavo į gera, vaikai maištaudavo. Pamažu tas įprotis blėsdavo. Dabartinėje visuomenėje vaikai dažniausiai gali patys savarankiškai pasirinkti savo ateitį. Bet iki šiol yra išlikę tėvų, kurie sprendžia net ir suaugusių vaikų likimą. Žinoma, jei vaikas yra mažas, tėvai turi jį prižiūrėti, auklėti bei rūpintis jo ateitimi. Vaikui augant ir tampant vyresniam tėvai pamažu turi vaikui perleisti atsakomybę rūpintis pačiam savo ateitimi. Be abejo, tėvai gali mums patarti, patarimai visuomet praverčia.

Tad, manau, vaikai gali ir turi savarankiškai apsispręsti dėl savo ateities: kuo jie nori tapti, ką nori mylėti ir su kuo praleisti savo likusį gyvenimą, nes svajonės ir meilė pralaužia visus ledus. Tad, kad ir kaip tėvai prieštarautų, jie turi susitaikyti ir palaikyti savo vaikus.

Meda Nausėdaitė, 8 klasė

J A U S M Ū Š O K I S

Liūdnos dienos

*Sėdėjau klasėje linksmi-
Atostogos ne už kalnų. Juk taip !
Staiga žinia tokia man netikėta ,
Mokytis namie atsakingai patikėta.*

*Prailgo laikas man namie,
Ir dienos tapo ilgesingos.
Ilgiuosi aš draugų
Ir savo klasės suolo,
Ilgiuosi pamokų bendrų
Ir nuotaikų linksmų.*

*Man liūdna tapo ir gaudu,
Nebesutiksiu aš savų draugų
Ir mokytojų mylimų !
Tikrai žinau - išauš nauja diena,
Atneš man žinią linksmą -
Aš jau esu laisva !*

Radvilė Drungilaitė, 5 klasė

Vasaros snaigė, foto Jono Budgino, 6 klasė

Spalvotas genys

*Sau tupi medelyje
Spalvotame lizdelyje,
Margaspalvės plunksnelės,
Nuostabios akelės.
Žengiu per miškelį,
Einu pro genelį.
Išdrįsiu paliesti,
Genelį parnešti.
Tai alkanas paukštis,
Sušalęs genys.
Kai maisto jis gaus,
Iškart atsigaus.*

Giedras Skarajūnas – Giedrė Benetytė, 5 klasė

Ruduo sutinka žiemą

*Žiūriu pro langą, lyja lietūs,
Lašai barbena į palangę.
Spalvingi medžių lapai krenta,
O paukščiai iškeliauja.*

*Rytai pasidabina baltu kailiu.
O saulė rodos vis rečiau.
Jau greit ateis žiemužė
Ir užklos viską baltu debesėliu.*

Augustas Bitinas, 5 klasė

XXI AMŽIAUS ISTORIJS

Kam reikalingi tinklaraščiai?

Šiuo metu tinklaraščiai yra populiarūs, netgi labai. Manau, kiekvienas bent kartą gyvenime yra skaitęs tinklaraštį. Tinklaraščius rašo žmonės, kurie nori pasidalinti savo potyriais viešai, galbūt nori išsipasakoti ar tiesiog siekia populiarumo. Tinklaraščius skaitantys žmonės dažniausiai bando surasti atsakymą į savo klausimą ar tiesiog sužinoti ką nors naujo.

Manau, kad šiais laikais apie savo išgyvenimus viešai kalbėti yra tikrai etiška ir normalu, jei tinklaraščio turinys yra padorus, neįpareigojantis. Kita vertus, apie tokius dalykus, kaip šeimos problemos ir panašiai, viešai kalbėti nedera, tai apsunkina skaitytoją.

Tinklaraščio turinys išlieka labai ilgam laikui, dėl to jis gali sulaukti vis didesnio susidomėjimo. Žmonės, teigiantys, kad tinklaraščiai nėra geras dalykas, sako, kad tinklaraščių informacija dažnai būna pasenusi, bet tai netiesa! Tinklaraščius galima lengvai redaguoti ir atnaujinti, o jeigu informacija visai nebeaktuali – ištrinti.

Tinklaraščiai yra gerai, nes jie lavina juos rašančio žmogaus kūrybiškumą. Jie priverčia galvoti, ar skaitytojui bus įdomu, todėl tinklaraštį rašantis žmogus privalo mokėti pateikti kuo išsamesnį ir labiau intriguojantį turinį, antraštę. Aš ne kartą, pamačiusi neintriguojančią antraštę, net neperžiūrėdavau straipsnio, todėl privaloma mokėti sudominti skaitytoją.

Galų gale, tinklaraščiai yra skirti suteikti skaitytojui naudingos informacijos, jam pagelbėti, su juo pasidalinti savo patirtimi. Tinklaraštis taip pat gali būti skirtas švietimui, naujausios informacijos pateikimui. Kiekvienas į interneto paieškos laukelį yra įvedęs kokį nors klausimą, į kurį tuo metu žūtbūt reikėjo sužinoti atsakymą. Būtent tuo metu tinklaraščiai suteikia įvairiausias informacijos, kuri mus gelbsti.

Tinklaraščiai – nuostabus dalykas, bet, jei planuoja pradėti rašyti tinklaraštį, turi nepamiršti saugumo, bet būti drąsus ir pasiruošti pagelbėti kitam.

Vega Kavaliauskaitė, 7 klasė

Maisto tinklaraščiai

Tinklaraščiai yra populiarūs ir kasdien skaitomi visame pasaulyje. Nuo pat pirmo tinklaraščio, kuris buvo parašytas Džastino Holo 1994 metais, iki dabar tinklaraščiai išpopuliarėjo labiau nei tikėtasi, nes juos rašo įvairaus amžiaus žmonės, o jų parašyti tinklaraščiai pritraukia daugybės žmonių dėmesį.

Tinklaraščius gali rašyti visi, turintys noro, tačiau prieš rašant tinklaraštį reikia prisiminti, kad jį skaitys daug žmonių, todėl reikia laikytis etiketo, nenaudoti necenzūriškų žodžių. Mano nuomone, visų tipų tinklaraščiai yra naudingi ir suteikia naujų žinių, juos gali skaityti ir atsipalaiduoti. Tinklaraštis, lyg knyga internete.

Aš aprašysiu tik vieno tipo tinklaraštį – maisto tinklaraštį. Maisto tinklaraščiuose galima rasti daug naujų receptų, kuriuos galima pasigaminti patiems ir skaniai ragauti naujų skonių. Tačiau internete galima užtikti ir negeros informacijos, su kuria nepavyks pagaminti nieko skanaus. Pagal statistiką, daugiau nei 80 procentų visų maisto tinklaraščių pateikia tinkamą informaciją, reikalingą gaminti skanius naujus patiekalus.

Kai kurie maisto tinklaraščiai aprašo maisto skonį, kurį apibūdina jo autorius, kuris ragavo tą patiekalą, ir tai skatina mus paragauti ką nors naujo, arba ką nors, ko seniau nedrįsai paragauti. Tačiau dalis internete esančių maisto tinklaraščių palieka blogus komentarus apie maistą, kas sumažina norą jį ragauti, bet didžioji dalis komentarų apie maistą yra geri. Maisto tinklaraščiai gali padėti susirasti naują karjerą, susijusią su maistu ir maisto gaminimu, jo serviravimu ir t.t. Nors yra nedidelė tikimybė susirasti naują darbą - neužtenka vien tinklaraščių, tačiau juos skaitydami, gauname naujų idėjų, įkvėpimo gaminti.

Mano teta susirado darbą maisto gamybos srityje maisto tinklaraščių pagalba. Tinklaraščiai yra naudingi, jei juose atsirenkame teisingą ir naudingą informaciją, ir gauname įkvėpimo išbandyti ką nors naujo.

Šarūnas Vanagas, 7 klasė

REKLAMA

Išmanieji akiniai

Akiniai - daug kas juos turi. Mes juos nešiojame dėl ryškios saulės šviesos, dėl blogo regėjimo, ar akiniai yra mūsų stiliaus dalis. Bet ar esame pagalvoję, kad jie galėtų būti ir mūsų telefonai?

Mūsų akiniuose yra viskas, ko tik norime - skambinimas, rašymas, netgi maži žaidimai. Visa ką jūs galite valdyti akimis ar mažu ant jūsų piršto esančiu žieduku. Akiniai yra labai patogūs, jie nėra sunkūs, tik 20 gramų. Rėmelis gali būti baltas, juodas, raudonas ir mėlynas. Akinius galime pritaikyti jūsų reikmėms. Be to, geriausia žinia - lazeriniai spinduliai atsimuša nuo mažo veidrodėlio ir šviečia tiesiai į vyzdį, todėl viską matote tik jūs.

Mūsų produktą įvertino keli vartotojai ir štai ką jie pasakė.

- Dėl šių akinių galiu nevaržomai naršyti internete, kalbėtis su draugėmis ir net rašyti savo vyrui sms žinutes tiesiog užsidėjusi akinius. Man jie labai patinka.

- Šie akiniai pakeitė mano gyvenimą. Iš pradžių aš nemėgau akinių, bet kai atėjau į mokyklą su šiais akiniais, niekas daugiau iš manęs nesišaipė

Jei sudominome, mūsų produktą galite rasti svetainėje <https://IšmanusAkiniai.lt>.

Dabar akinius galite užsisakyti tik už 4 eurus per mėnesį. Pradinė įmoka neįskaičiuojama.

Julius Antonovičius, 7 klasė

IKI KARANTINO

Išvyka į Memel Nord

Neįprastai karštą ir saulėtą rugsėjo dieną aš su savo klase vykau į Karklę, kur sužinojau dar daugiau apie Lietuvos, Klaipėdos istoriją.

Mes ėjome į II pasaulinio karo bunkerį "Memel Nord", ten nueiti buvo vienas malonumas, saulė švietė, šildė mums nugaras, čiulbėjo paukščiai. Gamta ten atrodo lyg nepaliesta žmogaus, visur žalia. Atėję ten

susitikome su gidu, kuris mums pasakojo įvairias istorijas, rodė nuotraukas. Paskui mums davė užduotį, mes bandėme patempti 1 vyro svorį su amunicija, paskui jį panešti. Paskui jis aprodė visą bunkerį ir papasakojo jo istoriją. Buvo daug įdomių dalykų, labiausiai patiko, kai jis pasakojo, kaip sovietai bandė apgauti tautiečius, sakydami, kad miestas yra sugriautas ne tarybinės armijos, o kodėl jie tai darė? Po II Pasaulinio karo Klaipėda buvo sugriauta, išlikę buvo keli įsimintini objektai.

Buvo labai smagu ir įdomu ten nuvykti, daug

sužinojome ir pamatėme, grįžti taip pat buvo malonu, ėjome atgal šaligatviu, grožėdamiesi miškais, gamta. Vėliau grįžome į Klaipėdą, namo.

Laurynas Sėlenis, 8 klasė

Foto geografijos mokytojos J. Būtaitės